

Friden finns

Vinden viner
Tystnaden lägrar sej
Här finns själar som inte vill nåt ont
Albert Vikstens aska är spridd
Över marken

Anders Harning, som eldade upp
Alberts gamla bastu
Köpte en ny, visserligen av planktimmer
”lite fusk” men i alla fall
Men Harning har lämnat en del av sin själ med
En lång, smal land del, en udde sticker ut i sjön
Fisken syns mot botten när den simmar

En gång i tiden så hade man danser
På den vägglösa loge som finns bakom uthuset
Där spelade ”Tjock Anders” på sitt dragspel
Vattnet i huset är självtryck från berget
Varmvatten eller el är här inget
Som finns framdraget,,,

Här finns nåt bättre
Här finns frid
Friden som lägrar sej
Den mossbeväxta ”plattformen”
Mellan husen är som att gå på madrass
Silvergranarna gungar i vinden....
Det är ett ställe som man skulle vilja
Att man blivit av med och kanske fått
Ta oskulden....

Här är marken, vinden, träden och vattnet
En vinande, rinnande, vinnande oskuld
För inget ont verkar kunna besittas där
Fast Gubben Albert nog kunde vara
Väl så vresig

Albert syns mellan husen, leende
Han skrev sina böcker
Och njöt av livet här....
Han sökte friden och fann den
På marken i Ängratörn
Norr om Färila, innan Kårböle
I Norrvästra Hälsingland

Åk dit får ni se
Eller kanske ändå mer
Känna...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten